

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Eveline Čolović Tomić, predsjednice vijeća, Senke Orlić-Zaninović i Marine Kosović Marković, članica vijeća, te više sudske savjetnice Ane Matacin, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Ministarstva mora, prometa i infrastrukture Republike Hrvatske, Z., protiv tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., uz sudjelovanje zainteresirane osobe D. P., O., radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 17. srpnja 2020.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja za poništenje rješenja Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, klasa: UP/II-008-07/19-01/599, urbroj: 401-01/05-20-2 od 17. travnja 2020.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženika, povodom žalbe zainteresirane osobe, poništava se rješenje Ministarstva mora, prometa i infrastrukture, klasa: UP/I-008-02/19-01/3, urbroj: 530-11-19-1 od 4. srpnja 2019. (točka 1. izreke), odobrava se zainteresiranoj osobi pravo na pristup preslici ponude koju je trgovačko društvo C. A. d.d. podnijelo u natječajnom postupku 4. siječnja 2016., klasa: 343-01/15-01/29, urbroj: 383-16-16 i ponude koju je trgovačko društvo T. A. d.o.o. podnijelo u natječajnom postupku 4. siječnja 2016., klasa: 343-01/15-01/29, urbroj: 383-16-17 (točka 2. izreke), te se nalaže tužitelju da u roku 8 dana od pravomoćnosti ovog rješenja omogući zainteresiranoj osobi pristup odobrenoj informaciji (točka 3. izreke). Navedenim prvostupanjskim rješenjem od 4. srpnja 2019. odbijen je zahtjev zainteresirane osobe za pristup traženoj informaciji.

Tužitelj je protiv osporenog rješenja izjavio tužbu zbog nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primjene materijalnog prava. Prvostupanjskim rješenjem tužitelj je obrazložio da se zainteresiranoj osobi ne može udovoljiti u dijelu zahtjeva glede dostave ponuda za trgovačka društva C. A. d.d. i T. A. d.o.o., jer predmetni dokumenti sadrže podatke od ključnog značaja za sigurnost zračnoga prometa, elemente programa zaštite civilnoga zračnoga prometa te podatke koji se odnose na upravljanje prihodima i cjenovnu politiku, čije bi davanje ugrozilo poslovni model i konkurentnost trgovačkih društava na

tržištu. Naime, prijeporne ponude sadrže podatke iz Nacionalnog programa zaštite civilnog zračnog prometa, koji dokument je klasificiran stupnjem tajnosti „ograničeno“ jer određuje mjere zaštite civilnog zračnog prometa odnosno sadrži podatke čije bi neovlašteno otkrivanje moglo nanijeti štetu djelovanju i izvršavanju zadaća državnih tijela u obavljanju poslova iz članka 5. Zakona o tajnosti podataka ("Narodne novine", broj 79/07. i 86/12.), a u vezi s člankom 15. stavkom 2. točkom 1. Zakona o pravu na pristup informacijama ("Narodne novine", broj 25/13. i 85/15. – dalje u tekstu: ZPPI). Upire na odredbu članka 116. stavka 3. Zakona o zračnom prometu ("Narodne novine", broj 69/09., 84/11., 54/13., 127/13. i 92/14.) i na članak 26. Zakona o tajnosti podataka, zaključujući kako tužitelj u prvostupanjskom upravnom postupku objektivno nije smio udovoljiti zahtjevu stranke za dostavom ponuda zračnih prijevoznika, koje sadrže elemente iz Nacionalnoga programa zaštite civilnoga zračnoga prometa. Evidentno je također da sporne ponude trgovačkih društava odgovaraju definiciji poslovne tajne određene člankom 3. stavkom 1. točkom 5. Zakona o zaštiti neobjavljenih informacija s tržišnom vrijednosti ("Narodne novine", broj 30/18.) u vezi s člankom 15. stavkom 2. točkom 2. ZPPI-a, jer nisu u svojoj ukupnosti ili u točnoj strukturi i sklopu svojih sastavnih dijelova, općenito poznate ili lako dostupne osobama iz krugova koji se obično bave predmetnom vrstom informacija te imaju tržišnu vrijednost, a iste uključuju znanje i iskustvo, poslovne informacije i tehnološke informacije. Radi pravilnog i potpunog utvrđivanja činjeničnog stanja u ovom sporu tužitelj predlaže ovom Sudu održavanje glavne rasprave radi saslušanja svjedoka na okolnosti da prijeporne ponude imaju obilježja tajne sukladno Zakonu o zaštiti tajnosti podataka i Zakonu o zaštiti neobjavljenih informacija s tržišnom vrijednosti, koje svjedoke nastavno imenuje. Nakon provedene glavne rasprave, tužitelj predlaže ovom Sudu usvojiti tužbeni zahtjev i poništiti osporeno rješenje.

Tuženik, u odgovoru na tužbu, smatra tužbene navode neosnovanim. Ističe kako je neistinit navod da su ponude trgovačkih društava C. A. d.d. i T. A. d.o.o. klasificirane stupnjem tajnosti, odnosno da sadržavaju podatke koji su klasificirani stupnjem tajnosti. Tužitelj u prvostupanjskom rješenju nigdje eksplicitno ne navodi da su zatražene informacije klasificirane stupnjem tajnosti, ne spominje koji je to stupanj tajnosti, niti navodi odredbu članka 15. stavka 2. točke 1. ZPPI-a, koja bi u tom slučaju predstavljala temelj za ograničenje prava na pristup informacijama, uz obvezno prethodno traženje mišljenja Ureda Vijeća za nacionalnu sigurnost, koje također nije zatraženo. Također, tužitelj je dostavio tuženiku informacije koje su predmet postupka, prilikom čega nije napomenuo da su predmetne informacije klasificirane stupnjem tajnosti, a uvidom u ponude koje su predmet postupka nije vidljivo da sadrže klasificirane podatke, jer nisu označene, u cijelosti niti djelomično, stupnjem tajnosti. Osvrće se na odredbe članka 18. stavka 1. i 2. te članka 20. stavka 1. Zakona o tajnosti podataka, iz kojih je razvidno da članovi i zaposlenici trgovačkih društava ne mogu imati pristup podacima klasificiranim stupnjem tajnosti, stoga je sasvim izgledno kako predmetne ponude nisu klasificirane stupnjem tajnosti. Vezano uz tvrdnje tužitelja da sporne ponude predstavljaju poslovnu tajnu, tuženik ostaje pri argumentaciji iz pobijanog rješenja te ponovno naglašava kako se u ovom slučaju radi o raspolaganju javnim sredstvima, s obzirom da izabrana trgovačka društva imaju pravo na naknadu u ukupnom iznosu višem od 388,000.000,00 kn na teret proračunskih sredstava. Slijedom izloženog, tuženik predlaže ovom Sudu odbiti tužbu i potvrditi drugostupanjsko rješenje.

Zainteresirana osoba, uredno pozvana, nije dostavila odgovor na tužbu.

Sukladno odredbi članka 6. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.), odgovor na tužbu tuženika dostavljen je tužitelju, koji se na isti nije posebno očitovao.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Ocjenjujući zakonitost osporenog rješenja u granicama tužbenog zahtjeva, ovaj Sud nalazi da tuženik nije povrijedio zakon time što je poništio rješenje tužitelja i odobrio zainteresiranoj osobi pravo na pristup zatraženoj informaciji, pri čemu je za svoju odluku dao argumentirano obrazložene razloge, utemeljene na podacima sveza spisa i pravilnoj primjeni mjerodavnog prava.

Naime, prvostupanjsko rješenje ne temelji se na konkretnoj odredbi ZPPI-a osnovom koje je tužitelj odbio zahtjev zainteresirane osobe, zbog čega je tuženik pravilno postupio kada je, uvažavajući podatke sveza spisa (osobito sadržaj testa razmjernosti i javnog interesa provedenog po tužitelju), utvrdio da tužitelj smatra zatraženu informaciju poslovnom tajnom, jer je zainteresiranoj osobi ograničio pravo na pristup informaciji po toj osnovi, iako takvo postupanje nije na zakonu utemeljeno.

S tim u vezi tuženik pravilno upućuje i na članak 30. stavak 1. Zakona o zračnom prometu ("Narodne novine", broj 69/09., 84/11., 54/13., 127/13. i 92/14.), prema kojoj u slučajevima gdje zračni prijevoznik nema poslovnog interesa za obavljanje usluga zračnog prijevoza na određenoj liniji, i ako se takva linija smatra vitalnom za gospodarski i socijalni razvoj određene regije, Vlada može nametnuti obvezu obavljanja javne usluge na toj liniji.

Slijedom izloženog, a imajući u vidu sadržaj zahtjeva zainteresirane osobe, kao i podatke sveza spisa pribavljene u postupku povodom tog zahtjeva, ovaj Sud nalazi da se osporeno rješenje ne može ocijeniti nezakonitim iz razloga na koje tužitelj upire u tužbi. To stoga jer je tuženik svoju odluku utemeljio na činjenicama koje su u postupku pravilno i u potpunosti utvrđene, nakon čega je, pravilnim tumačenjem izrijekom navedenih odredaba mjerodavnog materijalnog prava, osnovano ocijenio da, povodom objavljenog javnog natječaja za dodjeljivanje prava i obveza obavljanja domaćeg linijskog zračnog prometa, izabrana trgovačka društva imaju pravo na naknadu u ukupnom iznosu višem od 388,000.000,00 kn na teret proračunskih sredstava, zbog čega je tijelo javne vlasti trebalo uzeti u obzir i odredbu članka 16. stavka 3. ZPPI-a, prema kojoj su informacije o raspolaganju javnim sredstvima dostupne javnosti i bez provođenja testa razmjernosti i javnog interesa, osim ako informacija predstavlja klasificirani podatak.

Pri tomu je tuženik dao jasne i dostatne razloge kojima se rukovodio kada je zainteresiranoj osobi omogućio pristup zatraženoj informaciji, a koje razloge prihvaća i ovaj Sud, jer su zasnovani na pravilnoj ocjeni dokaza provedenih u postupku te na pravilnom tumačenju relevantnih odredaba materijalnog prava primijenjenog u postupku.

S obzirom na navedeno, ovaj Sud nalazi da je pobijano rješenje doneseno u granicama zakonom propisanih ovlasti tuženika, koji je za svoju odluku naveo pravno relevantne razloge, obrazložene u smislu članka 98. stavka 5. Zakona o općem upravnom postupku ("Narodne novine", broj 47/09.), radi čega nije našao osnove osporeno rješenje ocijeniti nezakonitim. Ovo osobito imajući u vidu da tužitelj pravilnost osporenog rješenja pobija ukazujući na iste činjenice i dokaze na kojima je rješenje tuženika utemeljeno, ali ih drukčije tumači, dajući u stvari svoje viđenje i ocjenu činjeničnog stanja utvrđenog u postupku te svoju interpretaciju primijenjenog materijalnog prava, pri čemu i u tužbi inzistira na tumačenju i

primjeni odredaba ZPPI-a na način kako ih je primijenio u prvostupanjskom rješenju, iako je takva primjena pogrešna, kako to pravilno navodi i tuženik.

Iz navedenih razloga Sud nije ocijenio potrebnim održati raspravu u predmetnom upravnom sporu. Naime, Sud je tijekom ovog spora tužitelju dostavio odgovor na tužbu koji je dao tuženik, čime mu je omogućio očitovanje na navode tuženika, nakon čega je, razmatrajući sve podneske zaprimljene od stranaka tijekom predmetnog postupka i upravnog spora, zaključio kako tužitelj svojim tužbenim navodima samo osporava u stvari primjenu prava, zbog čega je, u smislu ovlaštenja iz članka 36. točke 4. Zakona o upravnim sporovima, predmetni spor riješio bez rasprave.

Trebalo je stoga, temeljem odredbe članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima, tužbeni zahtjev odbiti kao neosnovan.

U Zagrebu 17. srpnja 2020.

Predsjednica vijeća
Evelina Čolović Tomić, v.r.